

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput IX. Gregorius IX. (a) Astoricen. Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](#)

N O T A.

(a) **I**n eodem.] Concilio videlicet Lateran. generali, celebrato sub Innocentio III. ubi cap. 34. sub hoc summario, de subditis non gravandis sub praetextu alius servitius, referuntur hic textus, & in quinta collectione, sub hoc tit. 6. 4.

(b) **P**rocurationem.] De procurationibus, & a quibus praestantur, egi in cap. procurations, de censibus.

(c) **Q**uam solvunt.] Valde exequum est, Praela-

tos Ecclesiae pro colligendis iis, qua Legato Pontificis procurations nomine penduntur, nullum debere lucrum sectari, cum ad hoc teneatur ex officio, & quidem jurato, cap. ego N. de jure, quare turpissimum est sub alieni subsidii praetextu lucrum querere.

(d) **T**antundem.] Et ita duplum refunditur, non quadruplum, vel triplum, quia licet in justa sit haec exactio, non tamen ullam rapinam speciem continet.

(e) **P**auperibus elargiri.] Haec verba expolii in cap. procurations, de censibus.

C A P U T I X.

Gregorius IX. (a) *Astoricensis Episcopo.*

Eccliesiae, in qua divina mysteria celebrantur, licet adhuc non extiterit consecrata, nullo jure privilegium immunitatis adimitur. Quia obsequiis divinis dedicata, nullis est temerariis ausibus profananda.

N O T A.

(a) **A**storicensi.] Contius, quem sequitur Boëtius Epon, in praesenti, legi Senonensi: nec facile cognosci potest, utra lectio prior sit. Si retineatur vulgaris inscriptio, quam & retinet Boëtius, Episcopo videlicet, de Astoricensi Praelato accipienda est, cum Senonensis Ecclesiae temporibus Gregorii IX. Archiepiscopalis esset, ut notavi, in cap. 6. de confite. De diecesti Astoricensi egimus in cap. 17. de re judic.

C O M M E N T A R I U M.

Immitatem, seu jus asyli confugientibus ad Ecclesiam concedi, latè probavi supra in cap. inter alia: unde in praesenti tantum expendum est, quibus Ecclesiis id jus asyli competit, & usque ad quem ejus ambitum. In hoc textu primo statuit Gregorius, Ecclesiam nondum consecratam per Episcopum juxta ritus supra relatos in cap. 1. de consecr. Eccles. sed tantum dedicatam, & benedictam, ut hodie in usum est, ut Missæ sacrificium possit celebrari, gaudere hoc jure asyli, & merito; nam cum quoad omnia Ecclesia tantum benedicta basilica dicatur, cap. 1. de relig. domib. & in ea sacra mysteria peragantur, & divina officia celebrantur, merito omnibus privilegiis Ecclesia fruitur, ut docuerunt Suarez de relig. tom. 1. lib. 3. cap. 9. Barbo de iure Eccles. lib. 2. cap. 6. Sanchez tom. 2. consil. lib. 6. cap. 1. dubit 6. Thom. Delbene tom. 2. de immunit. cap. 6. dubit. 9. scilicet 2. Marinis lib. 1. resol. cap. 178. Nec interest, quod in ea sacra sancta Eucharistia asservetur, necne. Gambahurta lib. 3. de immunit. cap. 4. & 5. nec etiam desideratur, quod in ea Missæ sacrificium sit oblatum, ut probat Delbene d. scilicet 1. qui scilicet 3. idem resolvit de Ecclesia polluta, nec adhuc reconciliata: & scilicet 4. idem tradit de Ecclesia interdicta: & scilicet 6. idem resolvit de Ecclesia disuta sine superioris licentia: & scilicet 10. idem probat de hospitali, seu oratorio Episcopio auctoritate constructo.

Secundò quoad ambitum Ecclesiae sciendum

est, non solum Ecclesiam gaudere hoc jure asyli, verum & ejus cœmeterium, ex quo fontes abstrahi non debent, ex decreto Innocentii II. in Synodo Rom. cap. 22, quare olim in cœmeterii collocatae erant crucis, quibus septa, & ambitus designabantur, ne quis terminos illos transgredi auderet. Anonymus lib. 4. demiracul. S. Benedicti, ibi: Denique crues aliquantulum excelsas per gyrum cœmeterii posuerunt, quae nemmo sumus persequenti inimicum transgredi audeat. Nec tantum Ecclesia fruatur hac immunitate quoad internam partem, sed etiam quoad externam, videlicet totam fabricam, ita ut capella, balbe, tectum, parietes, sacrificia, & turres hoc jure portantur; quia omnes hi loci in lata significazione Ecclesia dicuntur, l. pater. C. de hi qui ad Ecclesiam confungunt, cap. id confutamus 17. quest. 4. arguento legis qua religiosis, ff. de R. V. pluribus relatis probat Delbene d. cap. 16. scilicet 6. etiam eodem privilegio gaudent Ecclesiae quoad loca adharentia, videlicet claustrum, porticum, dormitorium, & similia loca. Delbene supra, scilicet 7. Idem dicendum est quoad confines, cap. scilicet 1. cap. quicquid 17. quest. 4. l. pater. S. ex his Cod. de his qui ad Ecclesiam. In decreto Clotarii ad legem Salicam, l. 13. ibi: Nullus latronem, vel quemlibet culpabilem, sicut summis Episcopis conventus, de atrio Ecclesiae trahere presumat. Constitutio Theodosii Junior. & Valentini. in l. pater. 3. C. de his qui ad Ecclesias confungunt, quae integra reperitur ad Calcem Concilii Ephesini, & eam transcriptum fit I. Gothofr. sub eodem tit. in Theod. ejusque constitutionis historiam referunt Socrates lib. 7. his tor. Eccles. cap. 32. Niceph. Calixt. lib. 14. cap. 32. Marcel. Comes in Chron. Baronius anno 431. num. 3. Supponendum enim est, jam à primis Ecclesiae canonibus certum spatium præscriptum fuisse pro atrio, vel ambitu templi, ut refertur d. cap. scilicet 1. ibi: Sicut à sanctis Patribus est statutum, ut major Ecclesia per circuitum 40. passus habeat; capella vero, vel Ecclesia minores 30. Et in Concilio Toleti 12. can. 10. ante Nicolaum ipsius textus auctorem celebrato, ita statuitur: His ipsis, quas Ecclesiis peunt,

per omnia licitum in 30. passibus ab Ecclesia januis progrederi, in quibus 30. passibus cuiuscunq; Ecclesia in toto circuitu defendatur: sic tamen, ut qui ad eam confringunt, in extraneis, vel longe separatis domibus ab Ecclesia nullo modo obcedentur. Hunc ambitum passus Ecclesiasticos vocat Joan. Papa relatus à Graciano in cap. quisquis 21. 17. q. 4. Bosqueto ad Innocent. III. lib. 1. epist. 16. ibi: Si quis infregere rit Ecclesiam, vel 30. Ecclesiasticos passus, qui in circuitu Ecclesie sunt, &c. Etiam hoc spatium canonicum dixit Innocent. III. in dicta epistola 16. 4. ibi: Patracensi Archiepiscopo canonicum patrum circa Ecclesiam relinquatur. Et passus dextros dixerunt PP. Synodi 6. in Trullo, can. 6. Synod. Coyacen. ibi: Prohibitum fuit violenter reum abstrebere intra dextros Ecclesie, qui sunt 30. passus. Marculfus formul. 10. 4. ibi: Habet in longo dextros tantum. Notavit Cironius in cap. 2. de jure patron. in 5. compil. Nec omittendum est, quod auctores finium regundorum de terminis ædium sacramentum à Gentilibus præfixis, & designatis referunt; siquidem ut ambitum loci sacri definirent, quatuor aras à quatuor mundi partibus humi defodiebant, ut si templi limites quererentur, hi termini proderent quoque religio pertineret: ita enim habet Dolabella de simbia, apud Aggenum ibi: Fines templares sic queri debent, ut si in quadratis

nio es positus. Et quatuor possessionibus finem facis. Et quatuor aras queris, Et adas quatuor ingressus habebat, ideo ut ad sacrificium quisque per agrum suum intraret: quod si deferum fuerit templum. Et aras sic queris, longe à templo queris pedibus 15. Et inventis vilia fundamenta aliqua: quod si inter tres, tres ingressus habet; inter duos, duos ingressus habet templum. Et quia ambitus juxta veterem formam Ecclesiarum, quam referunt Baronius anno 57. Cironius ad titul. de Eccles. edific. Gothofr. in d. l. pateant, Leo Alat. de mensur. templor. erat sub una contignatione, ut hodie videtur in monasteriis Carthusiensibus, & habemus hodie regulariter ambitum illum extra Ecclesiam, non sub eadem contignatione; & tam Innocent. in presenti, quam Gregorius in dicta bulla nullam ejus ambitus fecerunt mentionem, recessum videtur à jure antiquo, atque ita usus obtinuit, ut tantum Ecclesia cum cœmeterio gaudeat hac immunitate, ut docent Farinac. de immunit. Eccles. quæst. 17. Sarpus de jure asyl. cap. 4. Covar. lib. 2. var. cap. 20. num. 5. Cutel. de libert. Eccles. lib. 1. quæst. 27. num. penultim. I. Gothofr. in 1. 4. C. Thedofr. de his qui ad Eccles. & circa cœmeteria latè fundant. Barbosa de jure Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 63. Murga tom. 1. disquis. tr. 1. disquis. final. Frances de competit. q. 76.

C A P U T X.

Idem (a) Toletano, & (b) Compostellano Archiepiscopo.

IMmunitatem Ecclesiasticam. *Et infra:* Nonnulli impunitatem suorum excessuum per defensionem Ecclesie obtinere sperantes, homicidia, & mutilationes membrorum in ipsius Ecclesie, vel eatum cœmeterio committere non verentur: qui nisi per Ecclesiam, ad quam fugerint, credent se defendi, nullatenus fuerant commissarii. *Et infra:* Cum autem in eo, in quo delinquit, puniri quis debat: & frustra legis auxilium invocet, qui committit in legem: mandamus quatenus publicè nuncietis tales non debere gaudere immunitatis privilegio, quo faciunt se indignos.

N O T A E.

1. (a) **T**oletano.] D. Roderico videlicet, qui eruditus vir interfuit Concilio Lateran. sub Innocentio III. celebrato, & auctor fuit Chronicæ generalis Hispanie: rex Toletanam Ecclesiam usque ad annum 1245. ut refert D. Roderic. de Pissain hist. Tolet. lib. 4. cap. 17. De Toletana Primali Ecclesia egi in cap. coram, & in integrum refit.

2. (b) **C**ompostellano.] D. Bernardo videlicet II. hujus nominis, qui electus fuit anno 1224. & flouruit usque ad annum 1240. ut refert Egid. Gonzalez in theatr. Eccles. Compost. cap. 12. & de ea egi in cap. exparte, de cœsibus.

C O M M E N T A R I U M.

3. **R**egulam generalem, videlicet confugientem ex quacunque causa ad Ecclesiam, ejus immunitate gaudere, probavi, & illustravi supra in cap. inter alia. In presenti tantum proponitur exceptio illius regulæ, in eo videlicet,

qui spe immunitatis in ipsa Ecclesia deliquit. Et docetur homicidam, seu mutilantem membrum in Ecclesia, aut eius cœmeterio, immunitate non gaudere. Consonant Gregorius XIV. in sua bullæ, ibi: Qui homicidia, & mutilationes membrorum in Ecclesia, vel cœmeterio committere non verensur. Justinianus in novel. 117. cap. 15. §. quia vero, ibi: Non enim debent hujusmodi persona in venerabil loco manimera habere, quemque sp̄i per scelus proprium despicerunt. Ratio adducitur à nostro Gregorio; quia frustra Ecclesie auxilium invocat, qui in eam committit, cap. in audiencia 25. de sent. excomm. cap. quia frustra de usur. quæ phrasis usurpata est ex l. auxiliis 37. ff. de minor. docent Suarez d. tom. 1. lib. 1. cap. 9. Barbosa lib. 2. jur. Eccles. cap. 2. num. 102. Tiber. Decian. lib. 6. tract. crimin. cap. 28. Basilius decis. 5. crimin. Boëtius Epon. in presenti, Thom. Delbene tom. 2. de immunit. dubit. 19. cuncta sequent. Cutel. lib. 2. codem tract. cap. 9. & 48 Marinis lib. 1. refol. 170. & alleg. 80. Nicolaus Vander. singul. 61. qui varios casus inde resolvunt de perpetrantibus alia delicta præter hominem.